

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ

DOSAR NR.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 21 ianuarie 2025

Președinte -
Judecător -
Grefier -

Pe rol fiind soluționarea apelului formulat de apelantul-pârât, cu sediul în împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul în contradictoriu cu intimatul-reclamant, cu domiciliul, având ca obiect „, obligația de face”.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează obiectul cauzei, stadiul procesual, modalitatea îndeplinirii procedurii de citare, precum și faptul că, după care,

Curtea constată că prezenta cauză a fost repusă pe rol pentru a se pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2004, cu următoarea problemă de drept, dacă: ”În interpretarea dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, este posibilă eliberarea unei adeverințe în care să se precizeze cuantumul sporurilor avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, cu luarea în considerare a sporului de 25% pentru risc și solicitare neuropsihică și de 5% pentru confidențialitate, în condițiile în care cuantumul acestor sporuri nu a fost stabilit prin ordin de salarizare, ci în baza unei hotărâri judecătorești prin care s-a dispus recalcularea drepturilor salariale ale reclamantului și plata diferenței dintre drepturile salariale încasate lunar și cele cuvenite potrivit recalculării, cu titlu de despăgubiri bănești.

CURTEA

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului sub nr., reclamantul a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâtului să emită adeverința-tip în care să se menționeze indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, cu luarea în considerare a coeficientului de multiplicare 19,000, a VRS 605,225 lei și a sporurilor de 25% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică și de 5% pentru confidențialitate, potrivit hotărârilor judecătorești definitive prin care reclamantului i-au fost recunoscute aceste drepturi, respectiv Sentința civilă nr., pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., Sentința civilă nr. pronunțată de în dosarul nr.și Sentința civilă nr., pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., în vederea revizuirii/recalculării pensiei de serviciu.

2. Sentința pronunțată de Tribunalul

Prin sentința civilă nr. Tribunalul a respins ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive pârâtului, invocată de acest pârât; a admis cererea formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâtul; a obligat pârâtul să elibereze reclamantului o adeverință-tip care să înlocuiască adeverința emisă anterior pentru stabilirea pensiei de serviciu și în care venitul brut la data pensionării să fie recalculat cu luarea în considerare a drepturilor salariale recunoscute reclamantului prin următoarele hotărâri judecătorești: Sentința civilă nr. pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., definitivă prin

Decizia nr. pronunțată de; Sentința civilă nr. pronunțată de Tribunalul în dosarul nr.; Sentința civilă nr., pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., definitivă prin neapelare.

Pentru a hotărî astfel Tribunalul a reținut că reclamantul a ocupat funcția de judecător la Tribunalul, fiind eliberat din funcție prin Decretul nr. emis de Președintele României. Reclamantul este beneficiar al Deciziei privind acordarea pensiei de serviciu nr. din data de , emisă de Casa Județeană de Pensii (fila 10).

Asupra excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtului, invocată de acest pârât prin notele depuse la data de 28.04.2023 (fila 67), Tribunalul a reținut următoarele:

Excepția a fost întemeiată pe faptul că potrivit dispozițiilor art. 213 alin. (2) din Legea nr. 303/2022 datele necesare actualizării pensiei de serviciu ale foștilor magistrați se comunică casei naționale de Pensii Publice sau Casei de Pensii teritoriale ori sectoriale competente de către ordonatorii principali de credite implicați, iar președintele Tribunalului are calitatea de ordonator terțiar de credite, așa cum rezultă din art. 49 alin. (1) din Legea nr. 303/2022.

Această excepție este nefondată, având în vedere că pretențiile reclamantului nu vizează actualizarea pensiei de serviciu, ci revizuirea bazei de calcul utilizată la stabilirea pensiei de serviciu.

În aceste condiții, excepția lipsei calității procesuale pasive a Tribunalului este nefondată, fiind respinsă ca atare.

Asupra fondului cauzei, Tribunalul a reținut următoarele:

Prin Sentința civilă nr., pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., au fost obligați pârâții și, la recalcularea indemnizației de încadrare cuvenite reclamantului, începând cu data de 26.10.2015 și în continuare, prin valorificarea coeficientului de multiplicare de 19,000 și la plata către reclamant a diferențelor salariale dintre sumele efectiv încasate cu titlu de drepturi salariale și cele calculate potrivit coeficientului de multiplicare 19,000.

De asemenea, prin Sentința civilă nr. pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., a fost obligat pârâtul la recalcularea indemnizației de încadrare reclamantului și a celorlalte drepturi aferente raportat la o valoarea de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, începând cu data de 01.08.2016 și pentru viitor, până la apariția unei modificări legislative.

Totodată, prin Sentința civilă nr., pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., a fost obligat pârâtul să recalculeze drepturile salariale ale reclamantului, inclusiv cu data de 01.01.2018, prin valorificarea sporurilor de 25% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică și un spor procentual de 5% pentru confidențialitate, respectiv a diferențelor salariale dintre sumele efectiv încasate, începând cu 01.01.2018 până la data stabilirii și plății efective a drepturilor salariale, prin valorificarea procentului maxim al sporurilor menționate anterior.

Prin adresa nr. 209/03.02.2023 (fila 11), a refuzat în mod expres înscrierea în adeverință a veniturilor rezultate din aplicarea diferențelor salariale rezultate din hotărârile judecătorești menționate supra.

În condițiile în care prin hotărârile judecătorești deținute de reclamant s-au recunoscut acestuia retroactiv drepturi salariale cuvenite pentru perioada anterioară datei stabilirii dreptului la pensie, avea obligația de a elibera o adeverință privind cuantumul drepturilor salariale rezultate în urma punerii în aplicare a hotărârilor respective.

Faptul că drepturile salariale restante recunoscute prin hotărârile judecătorești deținute de reclamant nu au fost achitate încă, total sau parțial, nu reprezintă un motiv pentru ca acestea să nu fie certificate printr-o adeverință emisă în temeiul art. 34 alin. (5) din Codul muncii, deoarece dreptul la plata integrală a indemnizației, în cuantumul recunoscut de lege, așa cum a fost stabilit prin hotărâre judecătorească, s-a născut în luna imediat următoare celei în care a fost desfășurat activitatea pentru care se plătește indemnizația, așa cum rezultă din art. 1 alin. (1) din Ordinul nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice. Dacă aprecia relevant, avea posibilitatea de a adăuga în adeverință o mențiune din care să rezulte că anumite diferențe de drepturi salariale nu au fost achitate încă la momentul eliberării adeverinței și nu s-a plătit contribuția de asigurări sociale pentru aceste diferențe.

În sensul celor expuse, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 23 din 29 iunie 2015, a stabilit următoarele: În interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii

nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, drepturile acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, se încadrează în sintagma de "indemnizație avută" și vor fi luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților.

Conform considerentelor instanței supreme, art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la indemnizația avută de magistrat în ultima lună de activitate, or din interpretarea gramaticală a acestui text de lege, general acceptată și confirmată de practica judecătorească, rezultă că legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept, iar nu veniturile efectiv încasate. De altfel, în activitatea de legiferare, este vizată întotdeauna o stare de drept, iar nu una de fapt. În momentul îndeplinirii condițiilor de pensionare, magistrații din cauza supusă analizei aveau în patrimoniu dreptul la creșterile salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, dobândit pe cale judecătorească. Acest drept era în curs de realizare, fiind în plată, eșalonat. Această interpretare corespunde într-un totuși noțiunii de "bun" în accepțiunea art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

3. Căile de atac exercitate:

În cauză a formulat apel pârâtul solicitând admiterea apelului, respingerea acțiunii ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate pasivă, iar în cazul în care se va respinge excepția invocată, a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca fiind netemeinică și nelegală.

În motivare a arătat că în mod greșit instanța de fond a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a

Apelantul-pârât a solicitat să se constate faptul că, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 303/2022, a fost emisă de către Președintele ÎCCJ Circulara nr. 12/23.06.2023. în care se arată modalitatea de eliberare a adeverințelor de stabilire/actualizare/revizuire a pensiilor judecătorilor.

Anexa 3 la circulara nr. 12/23.06.2023 a ICCJ, face trimitere la tipul de adeverință eliberată pentru revizuirea pensiei, formularul trebuind să conțină încadrarea brută lunară din ultima lună de activitate conform ordinului emis în baza sentinței.

Mai mult decât atât a solicitat să se aibă în vedere faptul că prin Circulara nr. 12/23.06.2023 a Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție (care potrivit Legii nr. 303/2022 are calitatea de ordonator principal de credite), la punctul 2. este prevăzută metodologia de eliberare a adeverinței în sensul ca eliberarea acesteia se face potrivit modelului din anexa nr. 3. care va cuprinde indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate Umilite de dala pensionării, avute în vedere la emiterea deciziei de pensionare a/lată în plată, precum și indemnizații/ de încadrare brută lunară și sporurile din ultima lună de activitate, stabilite prin ordin al ordonatorului principal de credite cu efect retroactiv.

Or, pentru reclamant nu a fost emis niciun ordin cu privire la recalcularea pentru reclamant a indemnizației de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, eu luarea în considerare a coeficientului de multiplicare 19. a VRS 605.225 lei și a sporurilor de 25% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică și de 5% pentru confidențialitate, rezultate din titlurile executorii invocate de către acesta.

Acțiunea reclamantului a fost introdusă în contradictoriu cu o persoană lipsită de calitate procesuală pasivă, raportat la dispozițiile art. 49 alin (1) din Legea nr. 304/2022 potrivit căreia " (1) Președinții curților de apel au calitatea de ordonator secundar de credite, iar președinții tribunalelor au calitatea de ordonator terțiar de credite", iar potrivit dispozițiilor art. 213 alin (2) din Legea nr. 303/2022. "Pensiile de serviciu, inclusiv pensia de invaliditate și pensia de urmaș, se actualizează procentual ori de câte ori se majorează indemnizația de încadrare brută lunară pentru judecătorii sau procurorii în activitate în condiții identice de funcție, vechime și grad profesional. Actualizarea se realizează prin aplicarea asupra pensiei a procentului de majorare a indemnizației de încadrare brute

lunare pentru judecătorii sau procurorii în activitate, în condiții identice de funcție. vechime și grad profesional. Data actualizării și procentul de majorare a indemnizației de încadrare brute lunare se comunică Casei Naționale de Pensii Publice sau casei de pensii teritoriale ori sectoriale competente de către ordonatorii principali de credite implicați".

Din cuprinsul acestor texte de lege rezultă faptul că, spre deosebire de reglementarea anterioară art. 85 alin (2) din Legea nr. 303/2004. republicată, cu modificările și completările ulterioare). în condițiile căreia actualizarea pensiilor opera prin raportare la indemnizația brută lunară a unui judecător și procuror în activitate, cu luarea în considerare, în procent a sporurilor intrate în baza de calcul la acordarea pensiei de serviciu, precum și a sporului de vechime, sub imperiul noii legi, pensiile de serviciu se actualizează procentual, prin aplicarea asupra pensiei a procentului de majorare a indemnizației de încadrare brute lunare pentru judecătorii sau procurorii în activitate.

În sensul celor de mai sus a fost emisă de către Președintele Înaltei Curți de Justiție și Casație Circulara nr 601/13 aprilie 2023, prin care se arată că, în aplicarea dispozițiilor art. 213 alin (2) din Legea nr 303/2022, data actualizării și procentul de majorare a indemnizației de încadrare brute lunare se comunică Casei Naționale de Pensii Publice sau casei de pensii teritoriale ori sectoriale competente de către ordonatorii principali de credite implicați, ceilalți ordonatori de credite din sistemul judiciar nefiind incluși în procedura de realizare a actualizării pensiilor de serviciu, de invaliditate sau de urmaș.

În perioada de referință invocată în prezentul demers judiciar indemnizația brută lunară a unui judecător și procuror în activitate, nu se raporta la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei respectiv la un coeficient de multiplicare 19.00. și nici la sporurile de 5% pentru confidențialitate și 25% pentru risc și suprasolicitare, actualizarea pensiei de serviciu. în sensul arătat de reclamant, excede dispozițiilor prevăzute de lege, considerente pentru care pretențiile invocate de reclamant sunt nefondate.

Obligarea unei instanțe judecătorești să emită o adeverință pentru stabilirea pensiei de serviciu a unui judecător pensionat, după emiterea deja a unei adeverințe necontestate de acesta, și cu încălcarea prevederilor legale în condițiile în care se solicită luarea în calcul a unor drepturi salariale pe care judecătorul pensionat nu le avea în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, reprezintă o soluție neprevăzută de lege, mai precis adăugată la lege de către instanța de judecată investită cu o atare solicitare.

A considerat apelantul-pârât că în mod greșit a reținut instanța de fond faptul că în speța de față ar fi vorba despre o altă bază de calcul ce trebuia utilizată pentru stabilirea pensiei de serviciu a reclamantului, întrucât reclamantul nu a avut în ultima lună de activitate altă încadrare brută lunară sau sporuri față de cele pe baza cărora s-a stabilit pensia sa.

Efectul hotărârilor judecătorești câștigate, la care face referire reclamantul, nu a fost acela de majorare a indemnizației de încadrare, ei a veniturilor salariale, ce includ atât indemnizația de încadrare, cât și alte drepturi, astfel cum rezultă din dispozițiile art.7 lit.m) din Legea nr.153/2017.

Mai mult decât atât titlurile executorii invocate de către pârât au fost pronunțate astfel: a fost obligat la pârâtul la plata drepturilor salariale cu privire la VR.S 605.225 lei, a fost obligat la recalcularea și plata drepturilor salariale cu acordarea sporului de 5% pentru confidențialitate și 25% pentru risc și suprasolicitare, iar Ministerul Justiției a fost obligat la emiterea ordinului de salarizare cu privire la coeficientul de multiplicare 19.

Însă, având în vedere că Ministerul Justiției era la momentul pronunțării titlurilor executorii, ordonator principal de credite, fiind cel care emitea ordinele de salarizare pentru judecători, în lipsa unor astfel de ordine de salarizare, nu s-a putut proceda la introducerea în indemnizația brută a elementelor menționate și astfel nu s-a putut elibera adeverința în forma solicitată de către reclamant.

De asemenea, nici Înalta Curte de Casație și Justiție, care, potrivit disp. art. 142 și art. 162 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, din Legea bugetului nr. 368 publicată la 1').12.21)22 în M. Of. Nr. 1214. are calitatea de ordonator principal, nu a emis pentru reclamant. înainte de eliberarea sa din funcție prin pensionare, și nici pentru judecătorii în activitate, ordine de salarizare care să cuprindă coeficientul de multiplicare 19 sau sporurile de 5% pentru confidențialitate și 25% pentru risc și suprasolicitare.

Prin eliberarea adeverinței în forma solicitată de reclamant s-ar ajunge în fapt la stabilirea unei pensii de serviciu în favoarea reclamantului care depășește cu mult limita maximă de 80% din venitul unui magistrat în activitate, putându-se ajunge la situația în care pensia de serviciu să depășească venitul unui judecător în activitate, ceea ce în mod cert este contrar scopului legii.

Același aspect rezultă și din cuprinsul art. 216 din Legea nr. 303/2022 (fost art. 85 din Legea nr 303/2022) republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează actualizarea pensiei de serviciu în raport cu veniturile realizate de un judecător în activitate în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței.

4. Apărările formulate în cauză

Intimatul-reclamant a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea a apelului ca nefondat.

În motivare a arătat că și-a desfășurat activitatea ca judecător în cadrul , fiind beneficiar al Deciziei de pensionare nr. din data de, emisă de Casa Județeană de Pensii.

La data deschiderii drepturilor de pensie erau în vigoare dispozițiile art. 82 din Legea nr. 303/2004, și, prin urmare, baza de calcul pentru determinarea pensiei de serviciu este cea definită prin alin. (1) al textului legal menționat, respectiv, „indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării”.

Demersul judiciar inițiat în cauză are în vedere determinarea corectă a cuantumului indemnizației de încadrare brute lunare și a sporurilor avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, ca bază de calcul în vederea revizuirii pensiei de serviciu, cu luarea în considerare a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești rămase definitive și/sau irevocabile, reprezentate de sentința civilă nr., pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., sentința civilă nr. pronunțată de în dosarul nr. și sentința civilă nr., pronunțată de Tribunalul în dosarul nr..

Prin urmare, instanța nu a fost investită cu solicitarea de obligare a instanței angajatoare la eliberarea unei adeverințe în vederea actualizării pensiei de serviciu, corespunzător majorării indemnizației unui judecător în funcție, condiții identice de funcție, vechime în muncă și în funcție și grad al instanței, prevederile legale referitoare la actualizarea pensiei de serviciu nefiind incidente în cauza dedusă judecării.

Dată fiind aplicabilitatea în cauză a prevederilor cuprinse la art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004 și a Normelor metodologice de aplicare a acestora aprobate prin HG nr. 1275/2005, în vigoare la data deschiderii dreptului de pensie, obligația eliberării adeverinței-tip care să evidențieze veniturile ce intră în baza de calcul a pensiei de serviciu revine instanței angajatoare și nicidecum Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, prevederile Legii nr. 304/2022 și, implicit, ale art. 20 alin. (3) precum și Circulara nr. 12/23.06.2023 emisă în baza acestui din urmă act normativ.

Prin urmare, executarea hotărârilor judecătorești invocate și anexate cererii-pronunțate în materia dreptului muncii se poate realiza exclusiv de către Tribunalul, în calitate de fost angajator, prin emiterea adeverinței care să valorifice drepturile rezultate din hotărârile judecătorești menționate anterior, condiții în care excepția invocată sub acest aspect este neîntemeiată.

În acest context, a făcut trimitere și la considerentele Deciziei Înaltei Curți-Complețul competent pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 24 din 27 martie 2023, referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și dispozițiilor art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 și ale Legii nr. 47/1992, respectiv:

„56. în cauza, în mod necontestat, nu se află în discuție ipoteza legală a actualizării pensiei, reclamanta solicitând valorificarea unor drepturi de natură salariată recunoscute în favoarea sa prin hotărâri judecătorești pronunțate în contradictoriu cu angajatorul.

63. Necontestat, la data investirii instanței cu cererea de chemare în judecată în dosarul în care s-a formulat sesizarea, reclamanta nu beneficia de o adeverință emisă de angajator în scopul determinării drepturilor sale de pensie de serviciu, conform hotărârilor judecătorești evocate...

71. Acceptând că este posibilă și o inadvertență de ordin terminologic sau chiar una care să se manifeste în planul corectei investiții a instanței (prin omisiunea de delimitare adecvată a instituției revizuirii de cea a recalculării), Înalta Curte de Casație și Justiție -Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept observă că și în ipoteza reglementată de art. 107 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 - recalcularea - așezarea pe alte repere de calcul al pensiei de serviciu presupune tot existența unei adeverințe emise de angajator, care să menționeze includerea în baza de calcul al salariului din ultima lună de activitate a drepturilor recunoscute anterior prin hotărâri judecătorești.

72. Deși prima instanță reține în argumentarea sa că pronunțarea unei hotărâri judecătorești în beneficiul reclamantei, prin care respectivele drepturi salariale au fost recunoscute, nu trebuie să fie

urmată de emiterea unei adeverințe pentru ca pensia să fie revizuită sau recalculată, acest argument este contrazis de împrejurarea că respectivele hotărâri judecătorești nu sunt pronunțate în contradictoriu cu casa de pensii și nu au stabilit obligații în sarcina acesteia, ci în sarcina angajatorilor, care, alături de obligația de determinare pe baze corecte a drepturilor salariale, au și obligația de emitere corespunzătoare a adeverințelor necesare calculului pensiei de serviciu. "

Mai mult decât atât, dispozițiile din Circulara nr. 12 din 23 iunie 2023 nu sunt conforme prevederilor legale în vigoare, respectiv Normelor metodologice aprobate prin HG nr. 1275/2005, potrivit cărora adeverința-tip pentru pensia de serviciu, respectiv și cea pentru revizuirea pensiei de serviciu este întocmită de ultima unitate angajatoare.

Astfel, potrivit art. 219 din Legea nr. 303/2022, în vederea aplicării prevederilor prezentei legi referitoare la pensiile de serviciu, se vor emite norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției.

Până la această dată o atare hotărâre nu a fost adoptată de către Guvern, astfel că rămân aplicabile dispozițiile Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani din 18.10.2005, aprobate prin HG 1275/2005.

Potrivit art. 13 alin. 1 lit. b din aceasta hotărâre, adeverința-tip pentru pensia de serviciu, conform anexei nr. 1 sau, după caz, anexei nr. 2 la prezentele norme metodologice și în mod corelativ și cea privind revizuirea pensiei de serviciu este întocmită de ultima unitate angajatoare, și nu de către ordonatorul principal de credite.

De altfel, trebuie amintit că în jurisprudența sa referitoare la principiul neretroactivității legii civile Curtea Constituțională a statuat că, în esență, consecințele înscrierii principiului neretroactivității în Constituție, ca un principiu cu aplicabilitate generală, sunt foarte severe și, probabil, tocmai de aceea, soluția aceasta nu se întâlnește în foarte multe țări, dar, în același timp, ridicarea la rangul de principiu constituțional se justifică prin faptul că asigură în condiții mai bune securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept, precum și prin faptul că blochează nesocotirea separației dintre puterea legislativă, pe de o parte, și puterea judecătorească sau cea executivă, pe de altă parte, contribuind în acest fel la consolidarea statului de drept (Decizia nr.9 din 7 martie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.326 din 25 noiembrie 1994).

Printre caracteristicile unui stat de drept se numără în mod obligatoriu principiul securității juridice și al protejării încrederii cetățenilor în lege, ceea ce include interzicerea aplicării retroactive a normelor juridice sau a interpretării lor retroactive (Decizia nr.26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012).

2. În interpretarea dispozițiilor art.82 alin. 1 din Legea nr.303/2004, semnificația sintagmei „indemnizația de încadrare bruiă lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării” este lămurită prin Decizia RIL 23/2015, paragrafele 65 -67:

„65. Art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la indemnizația avută de magistrat în ultima lună de activitate, or din interpretarea gramaticală a acestui text de lege. general acceptată și confirmată de practica judecătorească, rezultă că legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept, iar nu veniturile efectiv încasate. De altfel, în activitatea de legiferare, este vizată întotdeauna o stare de drept, iar nu una de fapt.

66. Așa cum s-a arătat anterior, în momentul îndeplinirii condițiilor de pensionare, magistrații din prezenta cauză aveau în patrimoniu dreptul la creșterile salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, dobândit pe cale judecătorească acest drept era în curs de realizare, fund și în prezent în plată, eșalonat, ca și pentru alte categorii de personal salarizat de la bugetul de stat, până în anul 2016.

67. Această interpretare corespunde într-un totuși noțiunii de "bun" în accepțiunea art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. "

Tot cu privire la aplicarea și efectele majorărilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești, prin Decizia nr. 23/29 iunie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție -Completa pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat (în paragrafele 55-58) că, la data pronunțării hotărârii constitutive de drepturi salariale, înscrisul care atestă majorările drepturilor salariale este hotărârea

judecătorească. Proba dreptului salarial, sub forma creșterii salariale cuvenite, o face hotărârea judecătorească constitutivă de drepturi. Această hotărâre trebuie să se bucure în continuare de atributele conferite de lege unui titlu executoriu, acest drept existând efectiv și permanent, lună de lună.

Cu alte cuvinte, indemnizația de încadrare brută lunară „avută” în ultima lună anterioară pensionării este aceea stabilită și garantată în plată prin hotărârile judecătorești, adică cele cuvenite de drept, iar nu cele contrare acestor înscrisuri, rezultând eventual din acte unilaterale (ordine de salarizare, state de plată etc.) și, după cum am subliniat deja, drepturile salariale recunoscute prin hotărârile judecătorești invocate au caracter de continuitate, fiind parte integrantă din indemnizația de încadrare - practic reprezintă cele două elemente pe baza cărora se stabilește indemnizația de încadrare: valoarea de referință sectorială și coeficientul de multiplicare - și nu reprezintă doar despăgubiri acordate pentru repararea unui prejudiciu ca urmare a constatării unei stări de discriminare, natura juridică a acestora fiind lămurită, cu putere de lucru judecat, de chiar instanțele de judecată care le-au recunoscut.

Din considerentele hotărârilor judecătorești ce constituie titluri executorii rezultă fără dubiu că, atât în ceea ce privește coeficientul de multiplicare 19, valoarea de referință sectorială de 605,225, cât și în ceea ce privește sporurile, argumentele care au condus la admiterea cererilor de chemare în judecată nu au vizat existența unei discriminări salariale în sensul dispozițiilor Legii nr. 137/2000, ci aplicarea dispozițiilor legale - cu aplicabilitate generală - în materie de salarizare, cu respectarea deciziilor obligatorii ale Curții Constituționale și ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, dându-se eficiență statuărilor obligatorii ale Curții Constituționale a României și Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dispozițiilor legilor anuale de salarizare precum și hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în astfel de spețe, fiind pe deplin aplicabile considerentele Deciziei nr. 36/4 iunie 2018 Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept - pct.78) potrivit cu care „a aprecia că nivelul maxim al salarizării nu poate include drepturile obținute prin hotărâri judecătorești definitive decât dacă au fost emise ordine de salarizare, ar însemna să fie lăsată la latitudinea ordonatorilor de credite consecința aplicării sau neaplicării prevederilor legale. Cu alte cuvinte, ar însemna ca neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive să producă consecințe juridice în sensul privării unor titulari de drepturile lor specifice ”.

Pe de altă parte, se impune a se avea în vedere și Ordinul Președintelui ICCJ nr. 959/12.04.2023, prin care s-a dispus:

Art. 1 - Drepturile salariale ale judecătorilor din cadrul curților de apel, tribunalelor, tribunalelor specializate și al judecătoriilor se calculează având în vedere valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, fără a fi afectate de aplicarea prevederilor art.38 alin 6 din Legea nr.153/2017, cu respectarea grilelor cuprinse în Anexele 1-13, părți integrante ale prezentului ordin.

În cuprinsul acestuia, s-a avut în vedere că „...plafonarea reglementată prin art.38 alin 6 din Legea nr. 153/2017 vizează exclusiv drepturile salariale stabilite prin această lege. iar nu și drepturile care sunt recunoscute prin hotărâri judecătorești în temeiul unor prevederi legale anterioare... ” respectiv că „pentru situațiile în care indemnizațiile brute de încadrare, astfel calculate, sunt mai mari decât cele stabilite potrivit Legii-cadru nr 153/2017, pentru anul 2022. nu mai pot fi aplicate prevederile art. 38 alin 4 și 5 din același act normativ, care aveau drept scop tocmai atingerea nivelului prevăzut de Legea nr. 153/2017 pentru anul 2022.

În dovedire s-a solicitat proba cu înscrisuri.

II. Sesizarea Înaltei Curți de Casație în baza art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024

În raport de obiectul cauzei și de chestiunile de drept ce se pun în discuție în vederea soluționării prezentului litigiu, în temeiul art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept: ”În interpretarea dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, este posibilă eliberarea unei adeverințe în care să se precizeze cuantumul sporurilor avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, cu luarea în considerare a sporului de 25% pentru risc și solicitare neuropsihică și de 5% pentru confidențialitate, în condițiile în care cuantumul acestor sporuri nu a fost stabilit prin ordin de salarizare, ci în baza unei hotărâri judecătorești prin care s-a dispus recalcularea drepturilor salariale ale reclamantului și plata diferenței dintre drepturile salariale încasate lunar și cele cuvenite potrivit recalculării, cu titlu de despăgubiri bănești”.

Totodată va dispune și suspendarea prezentei judecăți în temeiul art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024 până la soluționarea prezentei sesizări.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

În temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2004 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea problemă de drept:

”În interpretarea dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, este posibilă eliberarea unei adeverințe în care să se precizeze cuantumul sporurilor avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, cu luarea în considerare a sporului de 25% pentru risc și solicitare neuropsihică și de 5% pentru confidențialitate, în condițiile în care cuantumul acestor sporuri nu a fost stabilit prin ordin de salarizare, ci în baza unei hotărâri judecătorești prin care s-a dispus recalcularea drepturilor salariale ale reclamantului și plata diferenței dintre drepturile salariale încasate lunar și cele cuvenite potrivit recalculării, cu titlu de despăgubiri bănești”

În baza art. 2 alin.3 din OUG 62/2024 dispune suspendarea cauzei până la soluționarea prezentei sesizări de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu recurs pe toata perioada suspendării.

Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel Ploiești.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 21.01.2025.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red.

Tehn.

4 ex/29.01.2025

Operator de date cu caracter personal

Notificare nr. 3120/2006